

Øjemed, thi nu viser det sig, at vi have særlige Love ikke alene for Ekspropriation til Jernbaneveje, til Landeveje og Biveje, men oven i Købet til Skolestier; det er noget helt andet end at faa en Lov, som omfatter alle militære Øjemed uden Hensyn til, af hvad Art de ere. Det modsvarende vilde være, hvis den højtærede Minister kunde oplyse, at vi havde en Lov, som sagde: I alle borgerlige Øjemed har man Lov til at ekspropriere. Men det kan den højtærede Minister ikke.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carl Hansen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning.
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Honorarer til Medlemmer af Overkrigsretten.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C., Udvalgets Erklæring i Tillæg B.).

Udenfor Udvalgets Erklæring var der ikke stillet Ændringsforslag.

De stillede Ændringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, og Lovforslaget i sin Helhed sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Nørgaard): Dette Lovforslag er i Landstinget blevet en Del ændret. Jeg kan ikke erkende, at Landstinget har forbedret det; men da Lovforslagets Formaal, der jo var at opnaa en betydelig Reduktion af Lønningerne ved Overkrigsretten, ikke væsentlig modvirkes ved de Forandringer, Lovforslaget er undergaaet i det andet Ting, har et Flertal i Udvalget fundet, at der var for liden Grund til at rejse Strid med Landstinget om denne Sag. Forskellen mellem Landstingets og Folketingets Affattelse er kun

ringe. Ifølge Folketingets Affattelse skulde samtlige militære Medlemmer af Overkrigsretten samt saavel de borgerlige som de militære Udfyldningsmænd eller Stedfortrædere have et Honorar af 50 Kr. for hver Sag, de voterede i. Dette har Landstinget ændret til, at de borgerlige Medlemmer og Udfyldningsmænd skulde have et fast Honorar af henholdsvis 1200 Kr. og 400 Kr. aarlig, de militære Medlemmer hver 600 Kr. aarlig og deres Stedfortrædere 200 Kr. aarlig. Endvidere har Landstinget indsat den Bestemmelse, at hvis Overkrigsretten i et Aar ikke kommer i Virksomhed ved en af de militære Etater, bortfalder Honoraret for vedkommende Etats Medlemmer og Stedfortrædere for dette Aar. Denne Bestemmelse om Honorarets fuldstændige Bortfalden for en af Etaterne har en Del at sige, thi saa vidt jeg ved, har Overkrigsretten i flere Aar ikke været i Virksomhed for Marinens Vedkommende. Disse Ændringer, der ere skete i Landstinget, spille finansielt ikke nogen stor Rolle, om end de gøre et ringe Skaar i det, som var Lovforslagets Formaal, nemlig at indføre Besparelser. I Gennemsnit har der været 13 Sager for Overkrigsretten aarlig i de sidste Aar. Lægges dette Gennemsnitstal til Grund for en Beregning — og der er ikke Grund til at tro, at dette Tal væsentlig skulde synke, da Rekrutmassen væsentlig er forøget ved Hærloven af 1909, og Domssagerne maa staa i et vist Forhold til Rekrutmassen — vil det vise sig, at i Forhold til Folketingets Affattelse vil Lovforslaget, som det er vedtaget i Landstinget, udvise en Merudgift for Statskassen af nogle faa hundrede Kroner. Men paa den anden Side er der heller ikke noget i Vejen for at tænke sig, at Overkrigsretsdommenes Antal vil stige; tværtimod; og hvis det stiger, vil det muligvis medføre, at den Affattelse, som Landstinget har givet Lovforslaget, i Virkeligheden bliver til Fordel for Statskassen.

Fra en enkelt Side i Udvalget blev der under Behandlingen anket over, at man havde forladt det Princip, som ellers er det almindelige, nemlig at Dommerne ikke skulle være afhængige af Dommenes Antal. For dem, der fastholde dette, maa det da være en Tilfredsstillelse, at der nu er fastsat en bestemt Løn for alle Dommerne i Stedet for Honorarer for hver Domsafsigelse. Man tør da vel gaa ud fra, at den Del af Medlemmerne, som ikke stemte for Lovforslaget sidst, vil finde det mere acceptabelt i Øjeblikket.